

II. БАЛКАНСКИЙ ЮНАКЪ

Стани, стани, юнакъ балкански,
Отъ сънь дълбокъ се събуди,
Срещу народа отомански
Ти българитѣ поведи!

Че сълзи кървави пролива
Въвъ робство мили нашъ народъ;
Високо той ржце простира
Да го избави вишни Богъ.

И тъй ний много претърпѣхме,
Но стига толкозь да търпимъ,
Да бждемъ пакъ, каквито бѣхме,
Ил' всинца да се изтрѣбимъ.

До кога, братя, ще страдаемъ?
Защо да се не съберемъ?
Така ли вѣчно ще се губимъ,
Въвъ робство всинца да измремъ?

Я вижте, братя, погледнете
На чуждитѣ намъ племена!
Отъ тѣхъ добъръ примѣръ вземете,
Какъ си прославятъ имена!

Станете, братя, вий станете,
Начало покажете вий;
Хай саблитѣ си запашете,
И помощъ ще да се яви!